

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 83.

Elleve Session.

28de Møde.

Lørdagen den 2de Januar.

(Fortsat.)

A. Sæge (først.): Den ærede Minister vil ikke have en saadan Bemyndigelse til at udbetale Nationalgjælden; hvorfor skulde da Thinget gaae hen og vedtage ved Lov, at Ministeren skal have en Bemyndigelse, som han ikke vil benytte? Den ærede Minister vilde naturligviis selv om vi vedtog dette Forslag, ikke udbetale de kongelige Obligationer, dersom de stode under pari, det vilde han finde usfordeelagtigt; snarere kunde det tænkes, at han vilde gjøre det, dersom de gik op i 102, 103 og 104 Rb.; men det vilde i dette Øieblik ikke være rigtigt, alene af den Grund, at man ikke uben stor Overveielse og vel betragtende alle Forhold skal gaae hen og opstige en Gjæld, selv om Papiret er lidt i Favør af Opsigeren. Man svækker derved den Tro, det er hos Publicum om, at den Slags Forretninger er nogenlunde stabil, naar man næste Gang vil laane. Jeg kan virkelig ikke indse, at vi vinde Noget ved at vedtage noget af disse Forslag, allermindst det sidste, og af de af mig anførte Grunde imod det første Forslag troer jeg ogsaa, vi gjerne kunde lade være at stemme for det. Med Hensyn til dette Forslag skal jeg iøvrigt bemærke, at det dog har nogen Betydning, at disse Obligationer udstedes med Coupons, og at de trykkes med Andgivelser af Summieme, og at der vil være forhindret et meget stort Arbejde med at udstede en saadan Masse Obligationer, men Hoved-

sagen er, at de have Indskrivningsret, og det finder jeg ikke rimeligt at indrømme Papirer af den Størrelse; vi maatte i saa Fald foretage Forandring og udelukke dem fra Netten til at indskrives i Statens Hovedbøger.

L. C. Larsen: Jeg maa tiltræde de Bemærkninger, der ere fremsatte til Fordeel for de smaa Obligationer, da det ogsaa stemmer med min Erfaring, at det virkelig er nyttige Papirer, der bidrage til at skaffe den indenlandske Statsgjælds Credit og til at gjøre den anvendelig ogsaa for Folk, der kun have smaa Midler. Jeg troer ikke, man skal lægge megen Vægt paa den Uleilighed, der mulig kan forvoldes dem, der have med Statsgjælden at bestille, ved at beholde disse smaa Papirer. Med Hensyn til, hvad der blev ytret om Indskrivningen, maa jeg gjøre opmærksom paa, at Lovten slet ikke taler derved; det vil altsaa staae til Ministeren at bestemme, hvorvidt saadanne Smaapapirer kunne indskrives eller ikke. Der staaer i Reglerne for Monarchiets Statsgjæld, at Obligationer ikke kunne indskrives, naar de ere under 100 Daler, og jeg vilde ogsaa finde det rimeligt, om denne Bestemmelse blev bibeholdt for Kongerigets Vedkommende. Disse Papirer vilde alligevel kunne være nyttige, selv om de ikke blive indskrevne, og der vilde vistnok kun staae forlange dem indskrevne, da Gjenstandten kun er saa lille i Forhold til den Ulempe, der er forbunden med at benytte Indskrivningen.

Oppermann: Jeg skal ikke nægte, at det overraskede mig noget, at den ærede Rigsdags-